

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 180

гр. Пловдив, 16.05.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на шестнадесети май през две хиляди двадесет и втора
година в следния състав:

Председател: Христо Ив. Крачолов

Членове: Иван Хр. Ранчев
Веселин Г. Ганев

като разгледа докладваното от Иван Хр. Ранчев Въззивно частно наказателно
дело № 20225000600196 по описа за 2022 година

Производство по реда на чл.249, ал.3, вр. Глава 22 от НПК.

Делото е образувано по подаден протест на ОП – Кърджали против
Протоколно определение № 73 от 28.03.2022 г. по НОХД № 31/2022 г. на
Кърджалийския окръжен съд, с което в проведеното разпоредително съдебно
заседание е прекратено съдебното производство и делото върнато на
прокурора за допуснати нарушения на процесуалните правила, свързани с
изготвянето на внесенения в съда обвинителен акт.

В протеста на ОП – Кърджали са изложени доводи за
незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното определение, като се
набляга на това, че внесенният в съда обвинителен акт отговаря на
изискванията на чл.246, ал.2 от НПК и не се налага връщането на делото за
доразследване. Прокурорът намира, че визираните от съда обстоятелства не
водят до ограничаване правото на защита на подсъдимия, тъй като в
обвинителния акт е описана фактическата обстановка и съставомерните
елементи на повдигнатото обвинение във връзка с нарушаването на
разпоредбите на съответните нормативни актове. На първо място изразява
несъгласието си с изводите на съда, че в постановлението за привличане като
обвиняем и заключителната част на обвинителния акт не са посочени точни и
конкретни действия, спадащи към съответната правно регламентирана
дейност. Отразено е, че извършеното по незаконосъобразен начин

разширение и преустройство на * е било съпроводено с неспазване на посочените в обвинителния акт конкретни разпоредби от общо пет на брой наредби, които са в причинно-следствена връзка с настъпилия съставомерен резултат. На второ място, намира за необосновано виждането на окръжния съд, че докато в обстоятелствената част е посочено, че правно-регламентираната дейност, представляваща източник на повишена опасност обхваща проектирането, устройството, изграждането, поддържането, пускането в експлоатация и техническата експлоатация на електрическата уредба на *, в заключителната част се е задоволил да посочи като такава дейност само техническата експлоатация на тази уредба, с което са внесени неяснота и противоречие в обвинението, досежно елементите на обвинението от обективна страна. В тази връзка счита, че са отразени конкретните нарушени разпоредби от отделните наредби, касаещи техническата експлоатация на ел. уредба. На трето място се възразява срещу становището на съда, че в прокурорския акт не се е стигнало до смесване на разпоредбите на чл.123, ал.1 от НК с квалифициращия състав по следващата ал.2, като се цитира и съответната съдебна практика, при която е прието за допустимо включването на елементи от основния състав в така повдигнатото обвинение.

Подсъдимият и неговият защитник са уведомени за постъпилия протест, но не са взели отношение.

Настоящият въззивен състав, след като се запозна с постъпилия протест и материалите по делото, намира за установено следното:

Протестът е допустим, защото е подаден в законоустановения 7 - дневен срок и от лице с нужната процесуална легитимация, но е неоснователен.

Производството по настоящото дело е образувано по внесен обвинителен акт от Окръжна прокуратура – Кърджали срещу обв. Ю. М. С. за престъпление по чл. 123, ал.2, вр. ал.1 от НК.

В случая, противно на подробно изложените съображения в подадения частен протест, налице е нарушаване на изискванията на чл.55, ал.1 и чл.246, ал.2 от НПК, свързани с постановлението за привличане като обвиняем и изготвянето на внесения в съда обвинителен акт, които не са съобразени с изискванията на ТР. №2/2002г. на ОСНК. И това е така, защото определят основните рамки на процеса на доказване и реализиране правото на защита от

подсъдимия и другите страни в съдебната фаза от процеса.

С оглед на повдигнатото обвинение по чл.123, ал.2, вр. ал.1 от НК е наложително в повдигнатото обвинение и във внесения в съда обвинителен акт да се изложат достатъчно ясно основните факти, които обосновават твърдението на прокурора /л.18, с.2 до л. 21 , с.2 по НОХД №31/2022г./, за това че обв. Ю. М. С. на 22.06.2016г. в землището на с. *, община * в съответния имот като * в животновъден обект – * по смисъла на §1, т.36 от ДР на Закона за ветеринарно медицинската дейност като работодател, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност – техническа експлоатация на електрическата уредба на *, която дейност не е имал право да упражнява, по непредпазливост е причинил смъртта на С. Г. М. в резултат от поразяване от електрически ток, като не е спазил нормативните изисквания на бланкетните разпоредби, подробно описани в диспозитива на обвинението:

- по чл.1, ал.1, чл.3, ал.1, т.2, б. “б“, чл.65, ал.1, т.5 и т.11 от Наредба №4 от 21.05.2001г. за обхвата и съдържанието на инвестиционните проекти, издадена от министъра на регионалното развитие и благоустройство, обн. ДВ, бр.51/2001г., в сила от 5.06.2001г. с извършеното през периода 2014г. – края на м. април 2016г. разширение и преустройство на съответния имот и обект, съгласно изискванията на чл. 141- чл.145, чл.9, ал.2, чл.177, ал.3 от ЗУТ, без да има право да го ползва като животновъден обект, съгласно чл. 178, т.1 от ЗУТ;

- по чл.4, чл.8, чл.30, чл. 32, т.1, т.2, т.3, чл.33, ал.1, чл.68, ал.1, ал.2, ал.5, чл.69, ал.3, т.1, чл.76, чл.77, чл.78, ал.2, т.3, чл.82, ал.1 и ал.2, т.1 и Приложение №1 от Наредба №1 от 27.05.2010г. за проектиране, изграждане и поддържане на електрически уредби за ниско напрежение на сгради, обн. ДВ, бр. 46/18.06.2010г., в сила от 19.09.2010г.;

- по чл. 155, ал.1, т.3 и т.4 и ал.2 от Наредба №3 от 9.06.2004г. за устройството на електрически уредби и електропроводни линии, издадена от министъра на енергетиката и енергийните ресурси, обн. ДВ, бр. 90 и бр. 91 от 13 и 14.10. 2004г., в сила от 15.01.2005г.

- по чл. 62, ал.1 от Наредба № 16-116 от 08.02.2008г. за техническата експлоатация на енергообзавеждането, издадена от министъра на икономиката и енергетиката, обн. ДВ, бр. 26 от 07.03.2008г., в сила от

11.03.2008 г.;

- по чл. 46, ал.1, чл.173, ал.1, чл.194, ал. 2 и чл.197 от Наредба № 7 от 23.09.1999г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд на работните места и при използване на работното оборудване, издадена от министъра на труда и социалната политика и министъра на здравеопазването, обн. ДВ, бр.88 от 8.10.1999г., в сила от 9.01.2000 г.

В тази връзка, настоящият състав от ПАС, намира за напълно обосновано виждането на първостепенния съд, че за да се обуслови съставомерността на вмененото, инкриминирано деяние срещу Ю.С., държавното обвинение трябва да посочи конкретно в какво точно се изразяват извършените от него действия, спадащи към занятие или правно друга правно регламентирана дейност, представляващи източник на повишена опасност, извършването или неизвършването на които от обвиняемия на инкриминираните време и място да са довели до нарушаването на горепосочените разпоредби от подзаконовите нормативни актове, в резултат на което да е настъпила смъртта на пострадалия.

Правилно е съобразено, че подобен характер трудно могат да имат посочените в повдигнатото обвинение обстоятелства, свързани с извършените от обвиняемия разширение и преустройство в имота, в нарушение на множество разпоредби от ЗУТ – без съгласуван и одобрен инвестиционен проект, без издадено разрешение за строеж, без промяна на предназначението на поземления имот с цел застрояване въз основа на влязъл в сила ПУП, без въвеждането му в експлоатация въз основа на удостоверение от главния архитект на Община - *, доколкото не е обосновано по надлежния начин същите да се намират в пряка, причинно – следствена връзка с настъпилия вредоносен резултат.

В този смисъл не са изпълнени изискванията на процесуалния закон за посочване на конкретни действия или бездействия на обвиняемия, чрез които е осъществено твърдяното престъпление, посредством подробното и донякъде излишно отразяване в постановлението за привличане на обвиняем и пренасянето им в заключителната част на обвинителния акт с пълния текст на многобройните разпоредби на подзаконовите нормативни актове, за които се твърди, че касаят неспазени задължения от страна на обвиняемия.

На следващо място прави впечатление, че в обстоятелствената част на

обвинителния акт прокурорът е посочил, че правно регламентираната дейност, представляваща източник на повишена опасност е свързана с проектирането, устройството, изграждането, поддържането, пускането в експлоатация и техническата експлоатация на електрическата уредба в *. Докато в заключителната част на обвинителния акт е посочено само като такава дейност - техническата експлоатация на тази уредба, което в известна степен внася неяснота и противоречие в обвинението спрямо конструктивни елементи на престъплението от обективна страна, без същевременно да се посочва отново с кои точно свои действия или бездействия при техническата ѝ експлоатация обвиняемият Ю.С. е причинил съставомерния резултат.

На последно място съдът е счел, че прокурорът е допуснал смесване на съставомерни елементи от основния състав на ал.1 и квалифицирания такъв по ал.2 на чл.123 от НК, с посочването че обв. С. като работодател, поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност, която дейност е нямал право да упражнява и по непредпазливост да е причинил смъртта на пострадалия.

В разсъжденията си първоинстанционният съд се е обосновал, възприемайки вероятно преобладаващото виждане в съдебната практика по основния състав на чл.123, ал.1 от НК, че немарливо изпълнение на занятие или друга правно регламентирана дейност, представляваща източник на повишена опасност е налице тогава, когато лицето притежава необходимите знания и опит за извършване на дейността, която има право да упражнява, но не се е съобразил с правилата за упражняване на дейността. Докато, ако деецът не притежава необходимите знания и опит за извършване на дейността, която все пак има право да упражнява, тогава ще е налице другата форма на изпълнителното деяние – незнание. Обратно, ако се касае за действие от страна на лице, което няма право да упражнява занятието или дейността, представляващи източник на повишена опасност и настъпи по непредпазливост смъртта на лицето, тогава ще е налице квалифициращата разпоредба на чл.123, ал.2 от НК[1]. Безспорно има и съдебна практика, при която не се прави подобно разграничение, така както се посочва от прокурора в протеста, в която обаче акцентът не се поставя върху тези отлики във формата на изпълнителното деяние[2].

С оглед на така цитираната съдебна практика, реално при изписването в

диспозитива на повдигнатото квалифицирано обвинение по чл.123, ал.2 от НК на тази допълнителна форма на изпълнителното деяние по основния състав на ал.1, няма пречка, при произнасянето на съда по съществото на повдигнатото обвинение, същата за прецизност да отпадне.

Въпреки тази забележка, следва да се сподели напълно становището на окръжния съд, че допуснатите противоречия и неясноти в постановлението за привличане на обвиняем и в обвинителния акт правят обвинението неясно формулирано от фактическа и права страна, като представляват съществени нарушения на процесуалните правила, ограничаващи правото на защита на обвиняемия. И това е така, защото обвиняемият следва да може да узнае всички обстоятелства, свързани с време, място и начин на извършване на вмененото му престъпление, за да бъде в състояние да организира пълноценно защитата си срещу повдигнатото му обвинение. Тези съществени процесуални нарушения са отстранени от органите на досъдебното производство, чрез евентуално ново привличане на Ю.С. като обвиняем и изготвяне на нов обвинителен акт, съответстващ на изискванията на процесуалния закон относно прецизността съдържанието му.

В заключение, напълно обосновано и законосъобразно, окръжният съд е преценил, че в постановлението за привличане като обвиняем и изготвеният обвинителен акт не отговарят на изискванията на НПК, което води до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия по смисъла на чл.249, ал.4, т.1 от НПК, като налага прекратяване на съдебното производство и връщане делото на прокурора.

Предвид на гореизложеното, Пловдивският апелативен съд, намира, че следва да се остави без уважение подадения протест на ОП – Кърджали, като се потвърди обжалваното определение на Окръжен съд – Кърджали и се върне делото на прокурора за изпълнение на дадените му указания от съда, поради което и на основание чл.249, ал.3 от НПК,

---

[1] Вж. по-старите Р. № 616/29.10.1970г. по н.д. №606/1970г., I н.о.; Р. № 1203/29.10.1974г. по н.д. №1115/1974г. на III н.о. и Р. № 570/8.07.1982г. по н.д. № 506/1983г. на III н.о. на ВС, където е направено подобно разграничение между ал.2 и ал.1 на чл.123 от НК. Подобни са и по-новите – Р. № 531/19.12.2008г. по н.д. № 576/2008г. на I н.о.; Р. №572/17.12.2010г. по н.д. № 560/2010г. на III н.о.; Р. № 26/12.07.2012г. по н.д. № 2956/2011г. на I н.о.; Р. № 16 /24.01.2013г. по н.д. №2062/2012г. на III н.о.; Р. № 82/08.02.2018г. по н.д. №938/2017г. на I н.о.; Р. №106/28.05.2018г. по н.д. № 266/2018г. на I н.о. ; Р. № 73/12.06.2018г. по н.д. № 1266/2017г. на II н.о.; Р. № 203/10.01.2016г. по н.д. №806/ 2018г. на I н.о.; Р. № 259/11.05.2020г. по н.д. №1041/2019г. на II н.о.; Р.

№60/15.06.2020г. по н.д. №168/2020г. на III н.о. и Р. № 55/11.04.2022г. по н.д. № 148/2022г. на II н.о. на ВКС.

[2] Р. № 8 от 9.02.2011 г. по н. д. № 656/2010 г., II н. о.; Р. № 84 от 24.03.2009 г. по н. д. № 688/2009 г., II н. о.; Р. № 125 от 30.03.2010 г. по н. д. № 7/2010 г., III н. о., Р. № 572 от 17.12.2010 г. по н. д. № 560/2010 г., III н. о. на ВКС. Но за някои от тях, подобно отразяване е позволило преквалифициране на деянието като по-леко наказуемо такова по чл.123, ал.1 от НК – Р. №494/8.12.2009г. по н.д. № 489/2008г. на I н.о. на ВКС.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Протоколно определение № 73 от проведеното разпоредително съдебно заседание на 28.03.2022 г. по НОХД № 31/2022 г. на Кърдажалийския окръжен съд, с което е прекратено съдебното производство и делото върнато на прокурора за допуснати нарушения на процесуалните правила на досъдебното производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____